

[Jensen (Aale).]

gjorde det muligt at fortsætte med Udstykningen efter de Regler, der er fastsat i den særlige Lov for Sønderjylland, at det ærede Medlem jo saa maa have glemt, at der blev forelagt et stort Forslag, der muliggjorde Udstykning efter disse Regler over hele Landet. Det blev forelagt allerede den 27. Februar, men det er muligvis undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at de, der skal have Jord i frit Eje, skal betale for Vejanlæg og for Grundforbedringsarbejder. Ja, men det er dog saare naturligt. Hvis man køber et Stykke Jord, der ligger afsides, giver man en forholdsvis lille Pris for det, og saa maa man finde sig i de Vejforhold, der er til Stede, og vil man have grundforbedret, maa man betale derfor. Det er akkurat det samme, der foregaar, naar Staten køber Jord og udstykker den; saa er den med til at anlægge Veje, og i mange Tilfælde er Jorden ogsaa blevet grundforbedret, og det bliver selvfølgelig taget i Betragtning ved den Vurdering, der foretages efter disse Arbejder. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem er i mindste Maade berettiget til at sige, at det er noget særligt for dem, der vil have Jord i saakaldt frit Eje. Og hvad er frit Eje? Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvor mange Landbrugere i Sønderjylland der har deres Jord i frit Eje i Øjeblikket. Jeg arbejder jo en Del dernede, har ikke saa sjældent Lejlighed til at høre om de økonomiske Forhold og er ogsaa med til at købe dels enkelte Parceller, dels hele Gaarde, men man mærker sandelig ikke, at de, der vil sælge Jord, har deres Jord i frit Eje. Naar man ikke kan handle med dem, er det som Regel, fordi de skal hen og spørge deres Kreditorer, om de kan faa Lov til at sælge til den Pris, som man kan være tjent med at give. Det er blevet — hvad skal man kalde det — en Slags Religion for Venstre nu i Modsætning til Venstres tidligere Stilling, at frit Eje er det ene saliggørende. Jeg tror, der er mange Landbrugere, som siger: Vor Herre bevare os for det frie Eje, vi har i Øjeblikket.

Jeg kan slet ikke forstaa, at det ærede Medlem kan bruge en Udtalelse som den, at vi vil paatvinge Befolkningen dernede, at den skal foretrække 4. Oktober-Lovens Regler. Hvordan kan det ærede Medlem komme i Tanke om at sige, at her er Tale om at paatvinge Befolkningen noget? Befolkningen stilles jo fuldstændig frit. Hvis det Forslag var blevet vedtaget, som det ærede Medlem har været med til at forkaste, saa kunde de vælge, hvad de vilde. Men det

har Venstre og de Konservative nu forkastet, og følgelig kan det ikke ske i Fremtiden. I Stedet for, at det er os, der vil paatvinge Sønderjyderne en Lov, som det ærede Medlem ikke synes om, er det netop det ærede Medlem, der paatvinger Sønderjyderne en Lov, fordi den Lov, der har været gældende indtil 1. April, er bortfaldet. Det ærede Medlem har jo stemt for, at den skal være bortfaldet. Og kan der i det hele være Tale om, at man paatvinger den sønderjydske Befolkning noget? Det ærede Medlem maa lægge Mærke til, hvilken rivende Fremgang vore Partier har haft i den Tid, Sønderjylland har været under dansk Herredømme, og det har ikke været, fordi vi har lagt Skjul paa, at vi ønskede 4. Oktober-Loven gennemført, tværtimod, alle de socialdemokratiske Kandidater har slaaet stærkt til Lyd for denne Besiddelsesform. Hvad mig selv angaar, gik min Modstander imod denne Besiddelsesform, og Resultatet blev, at hans Stemmetal reduceredes til omtrent en Fjerdedel af, hvad han havde haft i Forvejen, medens mit Stemmetal i en enkelt Kommune blev omtrent 17 Gange saa stort. Der kan det ærede Medlem se, at her er ikke Tale om at paatvinge Sønderjyderne noget; det kunde tværtimod se ud, som om man dernede var stærkt med paa denne Udstykningsmaade. Der er vist noget om det, der blev sagt for et Øjeblik siden, at det ærede Medlem er ved at blive fremmed i sin egen Landsdel. Jeg ved ikke, hvilke Kredse det ærede Medlem har bevæget sig i før, medens man bar Byrderne under Fremmedherredømmet, men det ærede Medlem kan ikke bevæge sig i Husmandskredse og saa faa det Indtryk, at Husmændene er Modstandere af 4. Oktober-Lovens Besiddelsesform. Den har Husmændene vedtaget Gang paa Gang for hele Landet, den har de vedtaget Gang paa Gang i de sønderjydske Landsdele, og man skulde jo dog mene, at det er Landarbejdernes og Husmændenes Børn, der fortrinsvis skulde komme i Betragtning, naar der er Tale om at udstykke til Husmandsbrug. Det ærede Medlem kan sige, hvad han vil: fremmed for Husmændenes Anskuelser er han. Hvilke Krav han saa kan faa Medhold i, ved jeg ikke, men jeg saa i alt Fald i det Blad, som jeg gaar ud fra at det ærede Medlem betragter som sit Blad, som han holder, forleden Dag en Artikel, der gik kraftigt mod det ærede Medlems Tale her i Tinget, og det forstaaer jeg udmærket. Jeg synes, at den Tale, det ærede Medlem holdt forleden, var en Haan mod store Dele af den sønderjydske Befolkning.

Den ærede Ordfører (Hauch) gentog